

været undervejs. Jeg tror egentlig, at det var fru Anne Grete Holmsgaard, der mest præcist sagde, at der, hvor det skiller, i virkeligheden er, hvad angår brug af virkemidler. Det er et spørgsmål om, hvor langt vi skal gå med lovgivning, hvor meget det skal ske med motivation og erfaringsudveksling og skubben på frem for med lovgivning.

Jeg skal forsøge at svare på nogle af de ting, der har været nævnt, men jeg vil også sige, at der har været mange vinkler på ligestilling i den her debat, så jeg kan selvfølgelig ikke nå at give en kommentar til det hele.

Det første, der kalder på en kommentar, som flere ordførere var inde på, er selvfølgelig diskussionen om mænd og barselorlov. Jeg synes jo, det er så utroligt, i hvert fald når man hører fru Kirsten Brosbøl, at man slet ikke kan komme væk fra den formynderiske tankegang som politiker om at ville bestemme over, hvordan familierne indretter sig.

I virkeligheden hører jeg ordførernes kommentarer som en kæmperos til den her regering for at have udvidet barselorloven til nu at kunne vare op til 1 år, men vel egentlig også ros for, at den er blevet fleksibel og dermed indebærer mange flere muligheder end tidligere for familierne for at tilrettelægge den, som det nu passer bedst.

Kl. 19.55

Jeg synes – det vil jeg understrege endnu en gang, som jeg gjorde i min tale – at det skal være familierne, der beslutter sig for, hvordan de vil bruge barselorloven. Jeg synes, det er ærgerligt, at der i den grad bliver fokuseret fra oppositionens side på, at man skal tvinge mændene til at tage orloven og true med, at ellers bortfalder de 3 måneder.

Sagen er, at undersøgelser har vist, at arbejdspladskulturen betyder ufattelig meget for mænds brug af barsel, og derfor er det dér, jeg sætter ind, for det er dér, vi skal påvirke holdningen, så man både fra arbejdsgiverside og fra kollegernes side bakker op, når mænd tager deres del af barselorloven.

Så er der flere ordførere, der har været inde på ønsket om et ligestillingsudvalg i Folketinget, og der skal jeg sige, især til fru Lone Dybkjær, at jeg synes, der kunne være et meget positivt samarbejde i et sådant udvalg. Jeg ønsker jo kun maksimalt fokus på ligestillingsarbejde og ser også gerne, at der kommer flere diskussioner om de forskellige initiativer på området, for,

som fru Lone Dybkjær siger, der er ganske rigtigt mange af dem.

Så jeg er kun interesseret i et meget godt samarbejde med Folketinget om de ligestillingsmæssige emner. Det er bare ikke i min lod at tage stilling til, om der skal være et udvalg, der arbejder med det i Folketinget, og nu er det jo selveste Folketingets formand, der er til stede i stolen i dag, så jeg skal nok vare mig for at blande mig i den diskussion. Det er nu engang Folketingets partier, der må tage stilling til, hvor mange udvalg man ønsker at have i Folketinget.

Så er der flere, der har været inde på problemet med ligeløn, og som også har været lidt efter regeringen, hvad angår initiativerne på området, hvor vi jo både arbejder med ligelønsstatistik og med en vejledning med gode råd og eksempler på, hvordan man kan fremme det, at der bliver skabt ligeløn på arbejdspladserne.

Og der undrer jeg mig jo såre over hr. Arbo-Bæhr, der siger, at jeg ikke burde være enig med beskæftigelsesministeren, men gå videre med, hvad der er regeringens linje på det her område. Jeg tror kun, at sådan en udtalelse kan komme, fordi hr. Arbo-Bæhr ikke er bevidst om, at jeg faktisk har beskæftiget mig rigtig meget med den ligelønsstatistik, som den tidligere regering foreslog. Jeg var nemlig ordfører for Venstre på det forslag, og om noget kom det i forbindelse med de diskussioner klart til udtryk fra min side, at jeg synes, det var for bureaukratisk, for omstændeligt, og at jeg synes, det var helt urimeligt, at man med den foreslåede ligelønsstatistik faktisk ville komme i en situation, hvor man udleverede lønmodtagernes lønoplysninger. Det har vi ikke ønsket, og derfor ser modellen for en ligelønsstatistik ud, som den gør.

Men ellers er det jo vigtigt at holde fast i, at den væsentligste grund til de meget store lønforskelle mellem kvinder og mænd er det meget kønsopdelte arbejdsmarked. Og derfor er det vigtigt, at vi får sat ind over for det. Der har jeg jo bl.a. taget det initiativ med bedre vejledningsmateriale både til lærere, vejledere og forældre, når de drøfter med de unge, hvad er det for en uddannelse, de unge skal give sig i kast med.

Jeg må medgive hr. Jørgen Arbo-Bæhr, at det var et udmærket eksempel, den kampagne, på en situation, hvor man ikke rigtig fik brudt mønstret, og der er det netop vigtigt, at vi går ind og gør op med de gammeldags mønstre med, hvad kvinder skal vælge, og hvad mænd skal vælge.